

Sygn. akt II K 291/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Mirosława Karolak

Protokolant - sekr.sąd. Karolina Kruszyniak, st.sekr.sąd. Renata Gąsiorowska , st.sekr.sąd. Ewa Juszczyk

w obecności Prokuratora Roberta Podlasiaka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 8 października 2015 r., 26 listopada 2015 r., 11 lutego 2016r., 17 marca 2016 r.

sprawy **J. O.**, syna K. i H. z domu S.,
urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że: w okresie 01/03 kwietnia 2012r. w Ł., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabył 2150 kg nawozu (...) (fosforan amonu) wartości 5.757,70 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego J. O. w ramach zarzuconego mu czynu uznaje za winnego tego, że:

a. w dniu 01 kwietnia 2012r. w Ł., woj. (...), nabył około 1000 kg nawozu (...) (fosforan amonu) wartości około 2.734,56 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, (kradzież z włamaniem na szkodę J. C.), czym wypełnił znamiona czynu zabronionego z art. 291 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go,

b. w dniu 02 kwietnia 2012r. w Ł., woj. (...), nabył 1150 kg nawozu (...) (fosforan amonu) wartości 3.144,74 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego (kradzieży z włamaniem na szkodę J. C.), czym wypełnił znamiona czynu zabronionego z art. 291 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go,

i po ustaleniu, że czyny te popełnione zostały w podobny sposób , w krótkich odstępach czasu i stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k oraz wyczerpują znamiona art. 291 § 1 k.k., za każdy z nich skazuje go , a na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4§ 1 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. zwalnia oskarżonego w całości z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, wydatki przejmując na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 291/15

UZASADNIENIE

Pokrzywdzony J. C. jest właścicielem gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości O.. Na terenie posesji w zamkniętym budynku magazynowym składował między innymi nawozy niezbędne do produkcji rolnej. Magazyn znajdował się około 100 m od budynku mieszkalnego i zasłonięty był innym budynkiem magazynowym . W grudniu

2011 r J. C. zakupił na potrzeby swojego gospodarstwa 12 ton nawozu fosforan amonu o nazwie handlowej P. / zeznania świadka J. C. - k.4-4v, k.70, k.233v, 367, 368v, faktura zakupu nawozów – 385-386 / .

W dniu 03 kwietnia 2012r. około godziny 7.00 J. C. po wejściu do magazynu stwierdził brak nawozu fosforan amonu pakowanego w workach po 50 kg . Po sprawdzeniu pomieszczeń okazało się , że sprawcy kradzieży dostali się do wnętrza budynku poprzez zerwanie kłódki od drzwi prowadzących na strych budynku. Ponadto za drzwiami magazynu widoczne były ślady wgniecenia pochodzące od kół wózka dwukołowego prowadzące w kierunku zachodnim , do drogi asfaltowej. Na całej długości tych śladów rozsypane były drobiny nawozu / zeznania świadka J. C. - k.4-4v, protokół oględzin miejsca - k.7-8/.

W kwietniu 2012r, po dokonaniu kradzieży, pokrzywdzony zmuszony był zakupić kolejne partie nawozu, zwłaszcza , że w związku z wymarzeniem w 2012r zasianej wcześniej pszenicy, podjął decyzje o zmianie profilu produkcji rolnej i w miejsce pszenicy zasiał kukurydzę , dla której produkcji niezbędny był fosforan amonu / zeznania świadka J. C. – k 368/ . Nawóz ten został dostarczony pokrzywdzonemu w dniu 14 kwietnia 2012r , a faktura wystawiona została 17 kwietnia 2012r / zeznania świadków M. O. (1) – k 368, D. B. – ki 319-320 , faktura – k 237, dokument WZ - 327/.

W dniu 1 kwietnia 2012r. P. W. (1) odwiedził swojego kolegę A. W., z którym zaczęli spożywać alkohol. Obecny był tam również A. G., który podczas rozmowy stwierdził , że słyszał , iż zamieszkały niedaleko J. C. ma w magazynach dużo nawozu , który niedługo będzie wysiewał. Zaproponował kolegom kradzież tego nawozu z magazynu pokrzywdzonego. Mężczyźni zabrali wózek dwukołowy , którym mieli przewozić nawozy i poszli do zabudowań J. C.. Przy użyciu metalowego pręta uszkodzili kłódkę zabezpieczającą drzwi wejściowe na poddasze budynku, po czym P. W. (1) zeskoczył do magazynu i otworzył zamknięte od wewnątrz wrota budynku . Wszyscy weszli do środka i zaczęli wynosić nawóz o nazwie P. zapakowany w workach po 50 kg . Dokonali kradzieży 2850 kg nawozu. Nawóz przewieźli wózkami w pobliżu drogi asfaltowej i poszli poszukać samochodu , którym można było przywieźć nawóz. Po upływie kilkudziesięciu minut , gdy podjeżdżali samochodem N. (...), należącym do M. M. , zauważyli samochód , odjeżdżający z miejsca gdzie wcześniej pozostawili skradziony nawóz . Po dojechaniu na miejsce stwierdzili , że pozostało mniej nawozu niż zabrali J. C. - około 1700 kg . Samochodem N. dwukrotnie przewozili nawóz do miejsca zamieszkania A. W. , gdzie przeładowali go na samochód F. (...) będący własnością A. W.. Pozostałe 10-11 worków nawozu A. G. wraz z M. M., która zaangażowała się w pomoc przy sprzedaży skradzionego nawozu, zawieźli do S. do S. G. , który kupił od nich około 500 – 550 kg nawozu za kwotę 200 zł.

Po przyjeździe ze S. , po wcześniejszym kontakcie telefonicznym z J. O. , wszyscy udali się samochodem F. (...) / busem/ do jego miejsca zamieszkania , do miejscowości Ł.. Po przybyciu na miejsce sprawcy zaproponowali oskarżonemu sprzedaż skradzionego nawozu P. / fosforan amonu/ w ilości ok. 1000 kg o wartości około 2.734zł . J. O. pomimo tego , że wiedział od P. W. (1) , że nawóz został skradziony, zgodził się na jego zakup . Zapłacił sprzedającym po 90 zł za 100 kg nawozu. Mężczyźni wyładowali nawóz w drewnianej stodole oskarżonego, zaś pieniądze przekazali M. M. , która dokonała ich podziału po powrocie do miejsca zamieszkania / wyjaśnienia i zeznania świadków P. W. (1) - k.32-33, k.198, 370, A. W. - k.46, k.198-198v, k.234-234v, 369, A. G. k.51-51v, k.199v-200, M. M. k.54v-55, k.197v, 369/.

W dniu 02 kwietnia 2012r. A. G. skontaktował się telefonicznie z P. W. (1), namawiając go do dokonania kolejnej kradzieży nawozu . Sprawcy wiedząc, że w magazynie (...) znajduje się jeszcze dużo nawozu postanowili ponownie dokonać kradzieży. Ponieważ wrota magazynu nie były zamknięte / po wcześniejszym włamaniu / dostali się przez nie do budynku magazynowego skąd zabrali 1150 kg nawozu P. /fosforan amonu/. Tym razem od razu całość nawozu postanowili sprzedać J. O.. Po wyniesieniu nawozu przy użyciu wózka dwukołowego w pobliżu drogi asfaltowej, A. G. podjechał samochodem N. (...) na który załadowali nawóz , po czym w dwóch kursach zawieźli go do miejsca zamieszkania J. O.. Sprzedali oskarżonemu łącznie 1150 kg nawozu (...) o wartości 3.144,74 zł. Oskarżony J. O. nabył wskazany nawóz płacąc sprawcom kradzieży po 90 zł za 100 kg nawozu . Sprzedający tak jak poprzednio złożyli nawóz w drewnianej stodole oskarżonego / wyjaśnienia i zeznania świadków P. W. (1) - k.32-33, k.198, 370, A. G. k.51-51v, k.199v-200, protokół oględzin miejsca - k.7-8./.

Podczas przeszukania posesji J. O. w miejscowości Ł. w dniu 10 kwietnia 2012r. funkcjonariusze Policji ujawnili w drewnianej stodole nawóz P. w ilości 43 worki, każdy o wadze 50 kg, który zabezpieczyli / protokół zatrzymania rzeczy k.21-23, wyjaśnienia J. O. k.196v-197/.

Prawomocnymi wyrokami w sprawach sygn. akt VIIK 61/13 i IIK 532/12 P. W. (1), A. G. i A. W. zostali skazani za przestępstwo kradzieży z włamaniem popełnione na szkodę J. C., zaś M. M. i S. G. za czyn z art. 291 § 1 kk / wyroki – k 260,261/.

Oskarżony J. O. jest bezdzietnym kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Ma 49 lat. Z zawodu jest rolnikiem, pracuje we własnym gospodarstwie rolnym, obecnie nie posiada dochodu - przebywa w zakładzie karnym, odbywając karę pozbawienia wolności. Posiada majątek ruchomy i nieruchomy. Jest właścicielem ponad 16 ha gruntów rolnych, dodatkowo dzierżawił ok. 37 ha gruntów. Jest również członkiem Grupy (...), w ramach której rolnicy prowadzą zakupy i sprzedaż płodów i towarów rolnych. W ramach tej grupy poszczególni rolnicy mogą także się wymienić produktami i towarami rolniczymi. W marcu 2012r. członek grupy K. M. W. przekazał oskarżonemu łącznie około 4500 kg nawozów, w tym 2.300 kg P. w workach 50 kg, w zamian za składowane w magazynach zboże / wyjaśnienia J. O. k.196v-197, 365-366, zeznania M. W. - k.224v-225, 383-384, częściowo zeznania Z. W. - k.234v, zeznania W. W. (1) k.64v, k. 198v-199, 378-379, kopie notatnika k.201-203, pismo z G.P. (...) Sp. z o.o. k.218/.

Oskarżony był wielokrotnie karany przez Sąd Rejonowy w Łęczycy za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., 244 k.k., art. 190 § 1 k.k., 224 § 2 k.k., art. 226 § 1 k.k. na kary pozbawienia wolności / karta karna - k.242-243, 358, wyjaśnienia oskarżonego k.196/.

Sąd zważył co następuje:

Oskarżony J. O. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zasadniczej części, w której kwestionował nabycie nawozu od sprawców kradzieży na szkodę J. C.. Wyjaśnienia J. O. w tej części są nieprawdziwe, ponieważ pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków P. W. (2), M. M. i A. G.. Świadkowie ci jednoznacznie i konsekwentnie / poza A. G. podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 26 listopada 2015r/ stwierdzili, iż sprzedali oskarżonemu nawóz P. skradziony z budynku magazynowego J. C.. Zeznania tych osób są logiczne, spójne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają w zasadniczej części, tworząc razem zbieżną relację. Każda z wypowiedzi tych osób nasycona jest dużą ilością szczegółów, nie zawierają ogólnikowych twierdzeń, a depozycje opisujące poszczególne ciągi zdarzeń pokrywają się w licznych szczegółach. Osoby te kilkakrotnie przesłuchiwane, nawet po upływie znacznego okresu czasu, potwierdzają okoliczności zdarzeń, a ich relacje w zasadniczym nurcie są zgodne. Sąd nie dopatrył się w zeznaniach tych osób cech charakterystycznych dla umówionej wersji zdarzeń. Nie mieli powodów aby brać udział w intrydze przeciwko oskarżonemu i kłamliwie obciążać go o zachowania, które nie miały miejsca.

Oskarżony J. O. próbował kwestionować wiarygodność zeznań świadków A. G. i P. W. (1) twierdząc, że są jego dłużnikami i z tego powodu nie chcieliby sprzedawać mu nawozu, gdyż rozliczając dług, nie zapłaciłby im za nawóz. Podawał, że byli mu winni za rozbicie w 2011r samochodu A. (...), a także uszkodzenie V. (...) lub 2010r, którymi to samochodami jechali bez jego zgody. Oskarżony nie przedstawił jednak żadnych wyliczeń na poparcie swoich twierdzeń o istnieniu długów, ich wysokości czy o próbie ich wyegzekwowania. Ponadto P. W. (1) stanowczo zaprzeczał aby był dłużnikiem oskarżonego. Twierdził, że wcześniej wielokrotnie zatrudniany był przez oskarżonego i za wykonywaną pracę J. O. każdorazowo mu płacił, nie domagając się nigdy żadnego naprawienia szkody. Również należy zwrócić uwagę, że poza A. G. i P. W. (1) pozostałe osoby biorące udział w sprzedaży nawozów nie byli w żaden sposób powiązani finansowo z oskarżonym.

Nieprzekonywujące są również twierdzenia oskarżonego, że nawóz przechowywany w stodole i zabezpieczony w toku postępowania został przywieziony od M. W. w rozliczeniu za zboże w ramach grupy (...). W ocenie Sądu okoliczność tą oskarżony wykorzystuje przedmiotowo. Należy bowiem podkreślić, że ilość nawozu jaką oskarżony otrzymał na początku marca 2012r. od M. W. nie była ilością dużą w stosunku do arealu jaki uprawiał wówczas oskarżony.

Oskarżony wyjaśnił bowiem, że P. jest nawozem, który ma szerokie zastosowanie i używa się go do wielu upraw, m.in. ziemniaków, buraków, rzepaku, kukurydzy, a nawet zboża i wysiewa się go w ilości 300 kg/ha. Wynika z tego, że nawóz przywieziony od M. W. wystarczyłby mu na około 7 ha, a jak sam oskarżony podawał, uprawiał wówczas łącznie około 50 ha ziemi. Tak więc ilość nabyta od M. W. nie wystarczała mu na potrzeby całego gospodarstwa rolnego. Ponadto P. jest nawozem przedsiewnym, tzn. jest niezbędny do produkcji rolnej przed dokonaniem siewu. Z tego wynika, że nawóz przywieziony od M. W. na początku marca 2012r mógł zostać wysiany przez oskarżonego, zwłaszcza, że jak sam przyznał, gdy policja przyjechała do jego miejsca zamieszkania - 10 kwietnia 2012r, „kończył prace polowe” / wyjaśnienia – k 365v/. Należy także pokreślić, że nawóz P. jaki ujawnili i zabezpieczyli policjanci w dniu 10 kwietnia 2012r w stodole J. O. znajdował się dokładnie w miejscu wskazanym przez świadków, którzy przywieźli go i wnieśli do zabudowań oskarżonego po dokonaniu kradzieży na szkodę J. C..

Mając na uwadze powyższe, okoliczność podnoszona przez oskarżonego co do przywiezienia nawozu od M. W., nie podważa istnienia po jego stronie interesu w nabyciu P. od sprawców kradzieży po atrakcyjnej cenie. Nie jest to tym samym okoliczność wykluczająca wersję prezentowaną przez M. M., A. W., A. G. i P. W. (1) co do sprzedaży nawozu oskarżonemu. Zgłaszane przez oskarżonego wątpliwości co do tego, że ktoś samochodem miał zabrać z okolic drogi część nawozu, które miały na celu podważyć zeznania i wyjaśnienia osób go obciążających są bardziej próbą oceny relacji niż relacji o faktach. Sprawcy kradzieży dokładnie nie wskazywali co się stało z częścią nawozu którą pozostawili przy drodze asfaltowej podczas pierwszego zdarzenia. Zaznaczyli jedynie, że widzieli odjeżdżający z tego miejsca samochód. Z tej relacji wnioskować można, że osoby jadące tym pojazdem zabrały część nawozu, zwłaszcza, że był poza ich dozorem przez dłuższy czas, który pozwalał na jego zabór.

W pozostałym zakresie Sąd nie kwestionował wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, albowiem ta część wyjaśnień znajduje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Ponadto wyjaśnienia te dotyczą okoliczności bezspornych, takich jak fakt zabezpieczenia na posesji oskarżonego nawozu P., uczestnictwa przez niego w grupie (...), czy wymiany zboża na nawóz dokonanej z M. W.. Te wyjaśnienia oskarżonego znajdują oparcie w zeznaniach świadków M. W., W. W. (1), M. O. (2).

Przy ustaleniu winy oskarżonego Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach świadków J. C., P. W. (1), A. W., A. G., M. M., które ocenił jako wiarygodne, poza zeznaniami świadka A. G. składanymi na rozprawie w dniu 26 listopada 2015r w części dotyczącej sprzedaży nawozu oskarżonemu.

Za zasługujące na wiarę Sąd uznał zeznania świadka J. C., które są konsekwentnie, logiczne, spójne. Znajdują potwierdzenie nie tylko w wyjaśnieniach i zeznaniach świadków M. M., A. W., P. W. (1), A. G., którzy konsekwentnie i stanowczo potwierdzali dokonanie na jego szkodę zaboru nawozu P., ale również w dowodach o charakterze rzeczowym, jak kopie faktury, protokół oględzin miejsca kradzieży. Świadek nie miał żadnych powodów aby składać nieprawdziwe zeznania. Nie wskazywał na sprawców kradzieży dokonanej na jego szkodę, zaznaczając, że nie wie kto dokonał kradzieży, ani też na udział J. O. w zdarzeniu. Twierdził jedynie, że dokonano zaboru nawozu P. z jego budynku magazynowego oraz wskazywał ilość i wartość skradzionego nawozu. Opisał także sposób w jaki sprawcy dostali się do pomieszczenia i wskazał ślady jakie pozostawili na miejscu zdarzenia. Okoliczności te potwierdzone zostały zeznaniami wskazanych wyżej świadków. W ocenie Sądu J. C. zeznawał bardzo obiektywnie, nie dążył w żaden sposób do obciążenia oskarżonego. Jedyne wątpliwości mogła budzić część zeznań świadka złożonych na rozprawie w dniu 13 lutego 2014r, kiedy złożył fakturę zakupu nawozu z dnia 17.04.2012r / k 237/ i stwierdził, że faktura ta dokumentowała zakup skradzionego nawozu. Podawał przy tym, że wprawdzie faktura wystawiona była po dacie kradzieży, jednakże praktyka jest wielokrotnie taka, że faktury wystawiane są z opóźnieniem, po dostarczeniu towaru. Na rozprawie w dniu 8 października 2015r, po okazaniu dokumentu WZ z k. 327 potwierdził, że towar opisany w fakturze z dnia 17.04.2012r odebrał w dniu 14.04.2012r, a więc po dacie kradzieży. Wyjaśnił, że przedstawił przedmiotową fakturę dokumentującą zakup nawozu P., ponieważ wydawało mu się, że skoro kradzież miała miejsce w kwietniu 2012r, więc i zakup nawozu był dokonany w tym okresie. Stwierdził ostatecznie, że skradziony nawóz musiał być zakupiony wcześniej, bo inaczej nie miałby go na magazynie. Dodał, że posiada faktury zakupu nawozu we wcześniejszym terminie. Sąd dał w pełni wiarę tłumaczeniu świadka, zwłaszcza, że jego zeznania w opisanym zakresie potwierdzone zostały załączoną do akt fakturą z dnia 30.12.2011r, z której wynika, że J. C. zakupił nawóz fosforan

amonu / nazwa handlowa P. / w ilości 12.000 kg . Tak więc nie ulega wątpliwości , że z magazynu pokrzywdzonego skradziony został nawóz zakupiony w grudniu 2011r. Zdaniem Sądu powyższe rozbieżności w zeznaniach świadka były wynikiem upływu czasu jaki minął od zdarzenia . Kradzież dokonana była bowiem na początku kwietnia 2012 r , zaś świadek fakturę złożył na rozprawie sądowej dopiero w dniu 13 lutego 2014r, a więc prawie 2 lata po zdarzeniu. Mógł więc nie pamiętać kiedy dokonywał zakupu skradzionego nawozu , w związku z czym okazał fakturę , która była czasowo zbliżona do daty kradzieży. Świadek na rozprawie w dniu 8 października dodał , że z uwagi na upływ czasu nie pamięta szczegółów , jednocześnie dodając , że po kradzieży musiał dokonać zakupu nawozu, zwłaszcza , że w związku z wymarzeniem pszenicy w 2012r musiał zmienić profil produkcji i w miejsce pszenicy zasiał kukurydzę , dla której niezbędny był fosforan amonu .

W ocenie Sądu za wiarygodne należy również uznać wyjaśnienia i zeznania świadków P. W. (1), A. W., M. M., oraz A. G., za wyjątkiem części zeznań A. G. składanych na rozprawie w dniu 26 listopada 2015r . A. G. potwierdził wówczas , że wspólnie z kolegami dokonał dwukrotnie kradzieży nawozu na szkodę J. C. , jednakże zaprzeczył aby sprzedawał go J. O.. Potwierdził , że część nawozu pochodzącego z pierwszej kradzieży wspólnie z M. M. sprzedał S. G. . Natomiast nawóz skradziony podczas drugiego zdarzenia „porozwoził po rodzinie” . Zaznaczył jednocześnie , że nie wskaże osób, którym sprzedał nawóz , bo „chciałby skorzystać z art. 183 kpk” / zeznania – k 379v/ . Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka składanym na rozprawie w dniu 26 listopada 2015r w opisanym wyżej zakresie , uznając , że A. G. , posiadając , jak sam przyznawał zobowiązania wobec oskarżonego, chciał w ten sposób pomóc J. O. w uniknięciu odpowiedzialności karnej. Nie przekonujące jest tłumaczenie świadka, że wcześniejsze zeznania złożył aby „dostać wyrok w zawieszeniu”. Należy bowiem zaznaczyć , że świadek składał zeznania obciążające oskarżonego również po wydaniu wyroku skazującego go za kradzież w sprawie sygn. akt VII KI 61/13. Na rozprawie w dniu 5 września 2013r potwierdzał , że dwukrotnie sprzedawał skradziony nawóz oskarżonemu / zeznania – k 199-200/. Ponadto wcześniejsze zeznania świadka są szczegółowe , logiczne , a przede wszystkim potwierdzone i spójne z zeznaniami pozostałych sprawców kradzieży .

Sąd odmówił wiary również części zeznań świadka A. W. składanych na rozprawie w dniu 5 września 2013r, w których podawał , że przy składaniu pierwszych wyjaśnień w sprawie, część tych wyjaśnień miał już wpisane do protokołu. A. W. na kolejnym terminie rozprawy w dniu 19 grudnia 2013r opisał sposób przesłuchania go przez policję, twierdząc , że przesłuchanie „wyglądało normalnie” / k 234v/. Potwierdził to również świadek M. O. (2) przeprowadzający czynność przesłuchania A. W. , podając , że A. W. miał zapewnioną swobodę wypowiedzi. W ocenie Sądu na wiarę nie zasługują również zeznania A. W. w których podawał , że worki skradzione z magazynu pokrzywdzonego ważyły 20-25 kg. Zeznania te są bowiem sprzeczne w tym zakresie z zeznaniami J. C., oraz wyjaśnieniami i zeznaniami A. G., P. W. (1). Dodać należy , że świadek A. W. podczas tego zdarzenia był pod działaniem alkoholu, co mogło mieć wpływ na rejestrowanie i zapamiętywanie szczegółów zdarzenia. Świadek podawał także , że nie przyglądał się workom , a ich mniejszą wagę tłumaczył tym , że miałby trudności z przeniesieniem worka o wadze 50 kg. Trzeba jednak pamiętać , że sprawcy przy przenoszeniu nawozu korzystali z wózka dwukołowego , co znacznie ułatwiło wynoszenie worków .

Zdaniem Sądu w pozostałym zakresie zeznania świadków P. W. (1), A. W., M. M., A. G. zasługują na wiarę . Świadkowie przesłuchiwani w sprawie kilkakrotnie , również w charakterze podejrzanych , przedstawiali w sposób konsekwentny i jednolity przebieg zdarzeń. Opisali szczegółowo sposób w jaki dokonali kradzieży na szkodę J. C. , jak również przedstawili okoliczności sprzedaży nawozu J. O. . Ich relacje co do zasadniczych faktów są zbieżne, spójne i jasne. Nie zawierają sprzeczności czy niejasności . Jednocześnie nie ma żadnych powodów aby uznać , że świadkowie uczestniczyli w intrydze przeciwko oskarżonemu i aby starali się tworzyć wersję zdarzenia niekorzystną dla oskarżonego , chcąc pociągnąć go do odpowiedzialności karnej. Nie pozostawali z nim w konflikcie. Nie można w ich relacjach odnaleźć tendencji do nadmiernego obciążania oskarżonego, niechęci do J. O.. Osoby te wskazują bowiem również okoliczności korzystane dla oskarżonego. Brak jest podstaw aby uznać , że świadkowie działali w porozumieniu przeciwko oskarżonemu, w celu jego fałszywego oskarżenia . Musieliby bowiem wcześniej szczegółowo omówić przebieg zdarzenia, tak by później podczas osobnych, kilkakrotnych przesłuchań każdy z nich trzymał się umówionej wersji, tak jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie. W ocenie Sądu świadkowie ci nie dysponują odpowiednimi właściwościami osobistymi, ani umiejętnościami, które pozwoliłyby na uknuć takiego rodzaju spisku

przeciwko oskarżonemu. Twierdzenia oskarżonego, że świadkowie mieliby kłamać, wskazując jego osobę, nie są przekonywujące. Oskarżony w tym zakresie nie przedstawił żadnej racjonalnej argumentacji. J. O. podnosił przede wszystkim, że są jego dłużnikami. Tymczasem spośród czterech osób obciążających go, tylko A. G. był jego dłużnikiem. P. W. (1) zaprzeczał bowiem, aby posiadał jakiegokolwiek zobowiązania wobec J. O.. W tej sytuacji twierdzenia oskarżonego, iż osoby te nie przywiozłyby do niego skradzionego nawozu, bo w ramach kompensacji długu nie musiałby za niego płacić, nie znajdują logicznego potwierdzenia. Ponadto zakup przedmiotowego nawozu po niskiej cenie jaką oferowali sprawcy kradzieży był dla oskarżonego atrakcyjny, z czego wszyscy zainteresowani zdawali sobie sprawę. Sprzedający wiedzieli, że oskarżonemu zależało na nabyciu nawozu w dobrej cenie. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu okoliczność, że A. G. miał zobowiązania finansowe wobec oskarżonego, nie ma zasadniczego znaczenia dla oceny wiarygodności zeznań tych świadków.

Również podnoszona przez J. O. okoliczność nabycia od M. W. nawozu P. na początku marca 2012r. nie podważa zeznań omawianych świadków. Nawóz ten, jak już wcześniej zaznaczono, jest nawozem bardzo szeroko stosowanym, a mając na uwadze wielkość prowadzonego przez oskarżonego gospodarstwa rolniczego /około 50 ha/, ilości nabyte od M. W. nie były duże. Tak więc nabycie od M. W. 2300 kg nawozu P. nie jest argumentem przesądzającym o zakupie przez oskarżonego kolejnej partii nawozu od świadków. Reasumując, podnoszone przez oskarżonego okoliczności, nie stanowią dostatecznej podstawy do podważenia wiarygodności zeznań świadków P. W. (1), A. W., A. G., M. M.. Zeznania tych świadków, zwłaszcza składane w niedługim czasie po zdarzeniach zawierają wiele szczegółów, które się potwierdzają, zaś poszczególne elementy w relacjonowanych przez nich zachowaniach naturalnie się uzupełniają. Należy także podnieść, że nawóz P. znaleziono u oskarżonego dokładnie tam, gdzie wskazywali sprzedający.

Zeznania i wyjaśnienia wskazanych świadków są spontaniczne i naturalne. Przesłuchiwani na rozprawach w charakterze świadków do przedmiotowej sprawy, wskazują, że pewnych okoliczności nie pamiętają, bądź nie są pewni, jednakże potwierdzają w pełni wyjaśnienia składane w postępowaniu przygotowawczym. Relacje tych świadków są zbieżne w zasadniczych faktach, różnią się jedynie niektórymi szczegółami, np. tego, kto dzwonił do oskarżonego przed dostarczeniem mu pierwszej partii nawozu / G., czy W./, czy co do wysokości kwoty jakie oskarżony przekazał im po transakcji. W ocenie Sądu drobne rozbieżności jakie pojawiają się w depozycjach świadków nie mogą być podstawą do podważania wiarygodności ich zeznań. Są one wynikiem naturalnego procesu zapominania, związanego z upływem czasu, a także właściwościami i możliwościami każdej z tych osób w zapamiętywaniu i odtwarzaniu spostrzeżeń. Należy także wziąć pod uwagę, że od zdarzenia upłynął już znaczny okres czasu, co powoduje, że szczegóły zacierają się w pamięci. Ponadto w czasie tego zdarzenia A. W., P. W. (1) i A. G. byli pod wpływem alkoholu, co mogło osłabić ich zdolność odtworzenia i zapamiętania szczegółów. Na uwagę zasługują przede wszystkim pierwotne relacje tych osób, kiedy przesłuchani w charakterze podejrzanych, w niedługim czasie po zdarzeniu, dobrze pamiętali jego przebieg i przedstawili w sposób szczegółowy, logiczny i spontaniczny sposób swojego działania. Logicznym i nie budzącym zdziwienia pozostaje, że przesłuchiwani na rozprawach, kilka lat po zdarzeniu w charakterze świadków mogli nie pamiętać szczegółów poszczególnych zdarzeń, zwłaszcza co do ilości skradzionego nawozu.

Nie budzą również wątpliwości zeznania świadka M. O. (2), które są spójne, logiczne, nie zawierają sprzeczności czy niejasności. Znajdują potwierdzenie w innych dowodach, w szczególności w zeznaniach świadka A. W. składanych na rozprawie w dniu 19 grudnia 2013r, kiedy przyznał, iż policjant spisywał to co on mówił. M. O. (2) jest osobą nie związaną z żadną ze stron postępowania, obcą w stosunku do oskarżonego jak i pozostałych osób. Nie miał żadnych powodów, aby w sposób nieprawdziwy przedstawiać okoliczności sprawy. Świadek podkreślał, że pewnych okoliczności z uwagi na upływ czasu nie pamięta.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków M. W., Z. W. i W. W. (1). Osoby te potwierdziły, że oskarżony jest członkiem grupy producentów rolniczych K.. Zeznały, iż J. O. wymieniał się z M. W. towarem, biorąc od niego nawóz w ramach rozliczenia za zboże. Wprawdzie w zeznaniach w/w świadków znajduje się wiele nieścisłości i niejasności dotyczących chociażby ilości i daty pobrania nawozu oraz okoliczności jego wydania i dostarczenia oskarżonemu, a Z. W. podawał, iż powiedział policjantom, iż była wymiana między gospodarstwem oskarżonego a grupą (...), jednakże wszyscy świadkowie zgodnie potwierdzali okoliczność dokonania wymianu zboża na nawóz i w tym zakresie Sąd dał im wiarę.

Świadkowie bowiem z uwagi na upływ czasu nie pamiętali dokładnie okoliczności transakcji . W tym zakresie na szczególną uwagę zasługują pierwsze zeznania świadka W. W. (1) w których podał , że w dniu 2 marca 2012 r wydał J. O. nawóz fosforan amonu w ilości 2.300 kg, co potwierdzone zostało dodatkowo rozliczeniami jakie wykonywał w notesie / k 201-203/ .

Za wiarygodne należało również uznać zeznania świadków M. O. (1) i D. B.. Świadkowie ci jako osoby obce w stosunku do stron postępowania nie miały żadnego powodu aby podawać nieprawdziwe okoliczności . Ich zeznania są konkretne , logiczne, potwierdzone dokumentami załączonymi do sprawy. Świadek M. O. (1) wyjaśniła szczegółowo jak wygląda obieg dokumentów związany ze sprzedażą , wydawaniem nawozu oraz sporządzaniem faktur . Stwierdziła , że z dokumentu WZ / k 327/ wynika , że J. C. w dniu 14 kwietnia 2012r otrzymał towar wskazany w fakturze wystawionej w dniu 17 kwietnia 2012r / k 237/ . W sposób logiczny i przekonujący wyjaśniła rozbieżności jakie wynikają z porównania w/w faktury oraz dokumentu WZ, na podstawie którego została wystawiona faktura. Ponadto fakt dostarczenia nawozu we wskazanej przez świadka dacie potwierdził ostatecznie świadek J. C.. Świadek D. B. dodał , że nie ma możliwości dostarczenia towaru bez faktury lub dokumentu WZ . Zaznaczył , że dokument WZ jest datą wydania towaru kupującemu , zaś data wystawienia faktury może być wcześniejsza niż data dostarczenia towaru.

Zeznania świadka S. G. nie wniosły niczego w zakresie odpowiedzialności karnej oskarżonego , gdyż świadek ten nie miał wiedzy w zakresie sprzedaży nawozów oskarżonemu.

Sąd uznał za wiarygodne także pozostałe dowody zgromadzone w sprawie, w szczególności protokoły oględzin, faktury, dane o karalności i inne. Wszystkie te dokumenty sporządzone zostały przez uprawnione do tego podmioty, w ramach przysługującej im kompetencji, w odpowiedniej do tego formie i ich wiarygodność , nie kwestionowana przez strony, nie budzi żadnych wątpliwości.

Logiczne powiązanie przedstawionych wyżej okoliczności i wynikających z nich faktów prowadzi do jednoznacznego wniosku, że oskarżony J. O. swoim zachowaniem wypełnił znamiona art. 291 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk.

Oskarżonemu należy przypisać winę, albowiem nie nastąpiła żadna okoliczność winę tę wyłączająca. Oskarżony miał możliwość prawidłowej oceny sytuacji zarówno w aspekcie faktycznym jak i prawnym. Miał niczym nieskrępowaną wolną wolę i mógł się zachować zgodnie z normami prawnymi. W sprawie nie zaistniały żadne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynu i tym samym usprawiedliwiały jego zachowanie niezgodne z prawem. Oskarżony działał w sposób świadomy, albowiem wiedział , że nabyty przez niego nawóz P. (fosforan amonu) został uzyskany za pomocą czynu zabronionego.

Sąd uznał , że w ramach zarzucanego czynu , oskarżony J. O., działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób , dopuścił się w ramach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 kk , dwóch przestępstw wypełniających znamiona art. 291 § 1 k.k., polegających na tym , że:

-w dniu 01 kwietnia 2012r. w Ł., woj. (...), nabył około 1000 kg nawozu (...) (fosforan amonu) wartości około 2.734,56 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego,

-w dniu 02 kwietnia 2012r. w Ł., woj. (...), nabył 1150 kg nawozu (...) (fosforan amonu) wartości 3.144,74 zł wiedząc, iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

Świadomość oskarżonego co do nielegalnego źródła pochodzenia nawozu jest oczywista. Wynika wprost z wyjaśnień P. W. (1) i A. G., składanych w postępowaniu przygotowawczym , gdzie stwierdzili , że mówili wprost oskarżonemu, skąd pochodzi nawóz . Również A. W. wyjaśnił , że „P. z A. powiedzieli J. , że nawóz ten jest kradziony” / k 46/. Ponadto z okoliczności przedmiotowych transakcji wynika , że oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z nielegalnego pochodzenia towaru. W obydwu przypadkach oskarżonemu dowożono nawóz w godzinach nocnych, a sprzedaż odbywała się po bardzo niskich cenach, czym oskarżony doskonale wiedział prowadząc gospodarstwo rolne. Ponadto nawozy sprzedawały mu znane osoby , co do których nie miał wątpliwości , że nie zajmują się zawodowo

sprzedają nawozów rolniczych. Mając na uwadze powyższe nie ulega wątpliwości, iż w obydwu przypadkach kupna nawozów oskarżony działał w ramach winy umyślnej, zamiaru bezpośredniego.

Sąd przyjął, że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 §1 kk, a nie jak zarzucono mu w akcie oskarżenia w warunkach czynu ciągłego. Nie można bowiem przyjąć, że oskarżony działając dwukrotnie wykonywał z góry powzięty zamiar, co jest warunkiem koniecznym do przyjęcia art. 12 kk. Jak bowiem wynika z wyjaśnień i zeznań A. G., P. W. (1), A. W. przed dokonaniem pierwszej kradzieży nie mieli zamiaru dokonywać kolejnej, i tym samym nie umawiali się z oskarżonym, że dostarczą mu kolejną partię skradzionego nawozu. Dopiero po kolejnej kradzieży zdecydowali się ponownie dostarczyć J. O. nawóz, który ten chętnie kupił. Czyny oskarżonego popełnione zostały w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób, pierwszy w dniu 01 kwietnia 2012r., a drugi w dniu 02 kwietnia 2012r. co obligowało Sąd do przyjęcia, iż działania oskarżonego stanowiły dwa odrębne czyny zabronione, pozostające w zbiegu przestępstw, z art. 91 § 1 k.k.

Z zeznań świadków P. W. (1), A. G., M. M. i A. W. wynika, że w dniu 1.04.2012r załadowali na samochód około 1700 kg nawozu, z czego S. G. kupił około 500-550 kg nawozu, zaś pozostałą część zawieźli do J. O. Świadkowie P. W. (1) i A. G. stwierdzili ponadto, iż w dniu 02 kwietnia 2012r. sprzedali oskarżonemu 1150 kg. Ponieważ u oskarżonego zabezpieczono łącznie 2150 kg nawozu P., a w dniu 02 kwietnia 2012r. kupił od sprawców kradzieży 1150 kg tego nawozu, to należy przyjąć, że w dniu 01 kwietnia 2012r. sprawcy dostarczyli mu około 1000 kg nawozu. Różnica może wynikać z tego, że jak wyjaśnili sprawcy w transporcie kilka worków podarło się, a takich u oskarżonego nie znaleziono. Po doliczeniu podartych worków, ilość nawozu znaleziona u oskarżonego zgadza się z ilością nawozu którą dostarczyli mu sprawcy. Cena nawozu ustalona została na podstawie faktury zakupu tego nawozu z dnia 17.04.2012r, gdyż cena ta jest najbliższa wartości nawozu w dniu zdarzenia.

Podkreślić należy, że data zakupu nawozu przez pokrzywdzonego nie ma istotnego znaczenia dla odpowiedzialności karnej oskarżonego J. O. za przypisane mu czyny. Ma natomiast znaczenie przy ocenie wiarygodności zeznań świadka J. C., która została przeprowadzona wcześniej.

Mając na uwadze zmianę z dniem 1 lipca 2015r ustawy kodeks karny, sąd zastosował w stosunku do oskarżonego ustawę obowiązującą w dacie popełnienia czynu / przed nowelizacją z dnia 1.07.2015r / jako względniejszą, w rozumieniu art. 4 § 1 kk. W obecnej regulacji nie ma bowiem możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary orzeczonej wobec oskarżonego, jeżeli w czasie popełnienia przestępstwa był skazany na karę pozbawienia wolności. W poprzednim porządku prawnym taka możliwość istniała i nawet jeśli w ocenie Sądu brak jest możliwości zastosowania tej instytucji w przedmiotowej sprawie, należało ją rozważyć, mając na uwadze zbadanie potrzeby jej zastosowania z uwagi na treść art. 4 §1 k.k.

Przepis art. 4 § 1 kk przyjmuje priorytet stosowania ustawy nowej, chyba że ustawa dawna (obowiązująca w czasie popełnienia zarzucanych czynów) była dla sprawcy względniejsza. Ustawą względniejszą dla sprawcy jest natomiast ta, która stwarza dla niego w konkretnej sprawie możliwość korzystniejszego dla jego interesów osądu, tzn. korzystniejszej oceny prawnokarnej czynu. Przepis art. 4 § 1 kk traktuje bowiem nie o ustawie łagodniejszej, a więc w ogóle abstrakcyjnie względniejszej, lecz o ustawie względniejszej dla sprawcy w danej konkretnej sytuacji. Konkretność sytuacji sprawcy determinują natomiast przede wszystkim te okoliczności, zarówno natury podmiotowej, jak i przedmiotowej, które mają istotny wpływ zwłaszcza na wymiar kary (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 lutego 1970 roku, Rw 128/70, OSNKW 1970, z. 6, poz. 58). W doktrynie utrwalil się ponadto pogląd, zgodnie z którym przy ocenie kwestii względności ustawy karnej należą brać pod uwagę wszystkie instytucje prawnokarne ustawy dawnej i nowej, a nie tylko samo zagrożenie karami.

Oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim działanie w ramach winy umyślnej, wartość mienia podlegącemu sprzedaży, oraz ilość przestępczych zachowań. Okolicznością obciążającą jest wielokrotna karalność oskarżonego za przestępstwa naruszające różne dobra chronione prawem. Czyny przypisane oskarżonemu godzą w tak istotne dobra jak własność i posiadanie rzeczy. Są to czyny niewątpliwie szkodliwe społecznie, gdyż nie ulega wątpliwości, że paserzy ułatwiają sprawcom kradzieży pozbycie

się skradzionych przedmiotów , co przyczynia się do tego , że liczba przestępstw przeciwko mieniu nadal jest wysoka . Sąd nie dopatrzyl się żadnych okoliczności łagodzących w zakresie przypisanych oskarżonemu przestępstw.

Oceniając, iż czyny przypisane oskarżonemu stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k., Sąd orzekł jedną karę za obydwa przypisane oskarżonemu przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. . W ocenie Sądu kara 7 miesięcy pozbawienia wolności za przypisany J. O. ciąg przestępstw jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz spełni swoje cele w zakresie wychowawczym, właściwie wpływając na zachowanie oskarżonego , jak również w zakresie społecznego oddziaływania.

W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze jest na tyle surową, że właściwie wpłynie na oskarżonego spełniając cele prewencji indywidualnej, a jednocześnie będzie kształtować świadomość prawną społeczeństwa. Orzeczona kara pozwoli zrozumieć sprawcy, że nie wolno naruszać porządku prawnego poprzez popełnianie kolejnych przestępstw.

Sąd nie dopatrzyl się okoliczności wskazujących za ustaleniem, iż cele kary zostaną osiągnięte wobec oskarżonego przy zastosowaniu instytucji probacyjnej opisanej w art. 69 k.k. Orzekane dotychczas kary, w tym kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie przyniosły oczekiwanego skutku. Oskarżony dopuścił się przedmiotowych czynów w okresie próby / wyroki w sprawach sygn. akt II K 333/08, II K 591/08/ oraz po wydaniu wyroku w sprawie II KI 272/11 skazującego go na karę bezwzględną pozbawienia wolności. Jak widać uprzednie skazania nie odniosły spodziewanego efektu prewencji indywidualnej i oskarżony ponownie wrócił na drogę przestępstwa. Z przebiegu procesu widać, że oskarżony nie wykazuje żadnej refleksji, poprzednie procesy i orzekane kary nie odnosiły spodziewanego skutku wychowawczego. Postawa oskarżonego wskazuje, iż zasadne jest orzeczenie wobec niego kary izolacyjnej, bowiem środki probacyjne orzekane dotychczas okazywały się nieskuteczne, oskarżony nie wyniósł żadnej nauki z poprzednich skazań. Dotychczasowy sposób życia oskarżonego uzasadnia przekonanie, że jest sprawcą niepoprawnym , a popełnione przez niego przestępstwa świadczą o jego lekceważącym stosunku do norm prawnych i orzeczeń sądowych. Nie istnieje zatem w stosunku do oskarżonego pozytywna prognoza kryminologiczna. Wykonanie kary w ramach tzw. wolności kontrolowanej nie będzie, zdaniem Sądu, wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary. Postawa oskarżonego wskazuje na jego dość wysoki stopień zdemoralizowania, brak poszanowania dla porządku prawnego. Orzeczona kara stanowić będzie zasłużoną, realną dolegliwość dla oskarżonego J. O.. Takiej dolegliwości w realiach niniejszej sprawy w żadnej mierze nie jest w stanie zapewnić kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Wobec uprzedniej wielokrotnej karalności oskarżonego, nie sposób wobec J. O. sformułować pozytywnej prognozę kryminologiczną.

Na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym opłaty, biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego i fakt , że obecnie odbywa karę pozbawienia wolności w innej sprawie i nie uzyskuje żadnego dochodu .

Z tych względów, Sąd orzekł jak w sentencji.